

1919—1920, særlig med Hensyn til, hvilke Kvanta Brændsel der i saa Tilfælde formentlig maa foranlediges fremstillet ved Nævnets Foranstaltning — bl. a. udtaler, forsaavidt angaar Brændehugsten, at der sikkert til næste Vinter vil blive rigelig Brug for den i Vinteren 1918—19 fremskaffede Brændemængde (815,000 m³=1,360,000 Rm.), der i alt væsentligt er beregnet paa Husholdnings- og Bageribrug, og at det, da det Brænde, der vil blive produceret i Vinteren 1919—20, først vil finde Anvendelse i Vinteren 1920—21, under de nuværende, med Hensyn til Kultilførslerne højst usikre, Forhold ikke vil være „muligt allerede paa dette Tidspunkt at danne sig et rimeligt Skøn over, hvorvidt det vil blive nødvendigt at paabyde Pligthugst af Brænde i Vinteren 1919—20, eller at sige noget bestemt om, hvor stor en saadan Pligthugst eventuelt vilde blive, om end det maa antages, at den vilde blive af omtrent samme Størrelse som den, der finder Sted i indeværende Vinter.“ Det hedder saa videre i Skrivelsen: „Da man fra Industriens Side endog nærer Frygt for Indtrædelse af Brændselmangel til næste Vinter, tør Nævnet ikke tilraade Indenrigsministeriet at staa uden Midler til i fornødent Fald at kunne paabyde og gennemføre en Pligthugst, idet man vil kunne nære Frygt for, at frie Forhold under en vanskelig Brændselsituation vil kunne medføre, dels at større Skovbesiddere, hvis Skove skulde give den største Indsats i Brændeforsyningen, vilde holde sig tilbage for at skaane deres ved tidligere Pligthugster maaske allerede stærkt angrebne Skove, dels at mange, navnlig mindre Skovejere, vilde benytte de høje Brændselspriser til paa ødelæggende Maade at forcere Hugsten. Brændselsloven giver Mulighed for at regulere til begge Sider og for at lægge Hugsterne paa en Maade, der tillige tager Hensyn til Brændets bedste Fordeling til Forbrugerne.“ *Landstingets* Udvalg sluttede sig i sin Helhed til den Betragtning, hvorpaa Lovforslaget hviler, men Flertallet (Jørgen Berthelsen, Bruun, Bækgaard, Frandsen, Gregersen, Helge Kjeldskov, Kragh, N. K. Kristensen og Piper) mente dog, „at det bør forbeholdes den Rigsdag, der træder sammen i Oktober 1919, at træffe Bestemmelse om, hvorvidt der vil være Anledning til ved ny Lovgivning paa dette Omraade at bringe Brændeproduktionen i Vinteren 1919—20 ind under Statsforsorg“, hvorfor Flertallet foreslog at begrænse Forlængelsen af Brændselslovens Gyldighed til Tiden indtil 1. November 1919, hvilket vedtoges af Landstinget med 32 St. mod 17. — I *Folketinget* udtalte Indenrigsministeren, at efter Konferencer, han havde haft med sagkyndige, efter at Landstinget havde indskrænket Tiden for Lovens Gyldighed, vilde det være nødvendigt at give Loven en Tilføjelse, hvorefter det kan paalægges Nævnet